

Hullygully.nl Nieuwsbrief
December 2014

Nieuwsbrief December 2014 : op eigen koers naar een nieuw jaar.

December betekent traditioneel het einde van het jaar en reden om terug te kijken. Maar ook meteen om vooruit te kijken. Begin december heb ik besloten om de nieuwsbrieven die ik altijd met plezier maak voortaan onder de naam van mijn eigen kermisite uit te brengen. De nieuwsbrief blijft precies hetzelfde alleen de naam is anders. Ik heb bewust hiervoor gekozen. Als de beste stuurman aan wal staan heb je er weinig aan en kun je beter je eigen koers varen. Dus zeilen omhoog en trossen los en naar rustig vaarwater en daar blijven doen wat je energie oplevert zoals kermissen bezoeken, er over schrijven in o.a. deze nieuwsbrief en genieten. Soms is het goed om schepen achter je te verbranden en vooruit te kijken. 2015 gaat ongetwijfeld weer een mooi kermisjaar worden. De verpachtingen van de Tilburgse kermis beloven wederom een mooie kermiseditie. Ook staan er al enkele kermissen in de agenda om te bezoeken waaronder o.a. bijvoorbeeld de zomerkermis van Etten-Leur waar Hans Meesters altijd smakelijk over kan schrijven en dit ook wederom doet in deze nieuwsbrief. Waar ik vooral voor ga is dat deze nieuwsbrief maandelijks weer gevuld gaat worden met kermis ins- en outs uit allerlei positieve hoeken en waarvan ik hoop dat de lezer er van geniet. Dit zonder commerciële oogmerk want ik schrijf met plezier over mijn hobby. Ik wil u als lezer bedanken voor het afgelopen jaar en de positieve reacties. Ik wens u alvast een gezond, gelukkig en kermisrijk 2015 toe waarin veel gezwerd en gezwaaid wordt en waarvan ik hoop dat u met plezier de www.hullygully.nl nieuwsbrief gaat lezen. Godrie Spijkers

Ker(st)mis in de sneeuw deel 2

Door Hans Meesters

De lucht is donker, sneeuwvlokken dwarrelen naar beneden en het is erg koud. Onze exploitant van de autoscooter wrijft in zijn handen om iets of wat meer warmte te krijgen tijdens de opbouw van zijn attractie. Zijn medewerkers, gehuld in dikke jassen sjouwen het materiaal vanuit de pakwagens in een moordend tempo. Ook zij vernikkelen van de vrieskou en de steeds maar neerdalende witte kristallen, het is geen leuk werk op deze manier. Het afgelopen (zomer) kermisseizoen is goed verlopen, alleen er moeten toch centjes worden verdiend en daarom zijn ze neergestreken op een van de vele kerstkermissen in Duitsland. Na dagen van ploeteren over de Autobahn, de jachtsneeuw op de autoruiten, de ruitenwissers op de hoogste snelheid, werd uiteindelijk met veel vertraging de plaats van bestemming bereikt. Na het plaatsen van de salonwagens werd eerst het terrein verkend en werd de weersvoorspelling bekeken, dat was niet veel goeds. Het zou deze periode alleen maar erger worden, dagenlang zou een wit tapijt neerdalen op het kermisterrein, gelegen midden op de “Weihnachtsmarkt”. Maar met vereende krachten werd met de opbouw begonnen, zoals dat heet “ijs en weder dienende”.

Op geregelde tijden werden de werkzaamheden onderbroken door een koffiepauze of de door de vrouw van de exploitant heerlijk gemaakte erwtensoep. Gretig werd hiervan gebruik gemaakt, het lichaam werd ermee energierijker en de natte kleren vergeten.

Het was voor de eerste keer dat de autoscooter, of in kennerstaal de botsauto's, de winterkermis hier in het verre Beieren bezochten. Verwenst werd regelmatig het weer, echter langzamerhand ontstond de vorm van de vermaakzaak zoals dat hoorde te zijn. De kap was gereed, de vloer gelegd, de auto's een voor een op een rijtje gezet in de attractie, kortom ondanks alle verdoemde weersomstandigheden ontstond “het spul” in vol ornaat, waarbij de vele lampjes de donkere dagen voor Kerstmis sfeervol verlichtte. Opgetuigd als een ware kerstboom stond uiteindelijk de autoscooter te pronken, waarbij de jeugd van de stad al bij voorbaat hun bewondering niet onder stoelen of banken stak. Hun bewondering voor het prachtige front met de versiering als hoogtepunt maakte dat zij als ware jakhalzen uitkeken naar de opening van het botsgebeuren. Na twee dagen van noeste arbeid werd het eindresultaat gevierd met een warme Glühwein in een van de vele kraampjes die hun waar zouden gaan aanprijzen. Wat zou het gaan worden met al die hopeloze slechte weersvoorspellingen en kou, zou de genomen moeite om hier naar toe te reizen worden beloond? In de salonwagens werd de warmte van de snorrende kachel als een warme deken gevoeld, straks in de buitenlucht zou het wel anders zijn. Maar zie, zoals zo vaak zijn het maar verwachtingen en hebben weermannen geen Nostradamus voorspellingen in huis en hadden ze het voor de zoveelste maal mis. De Duitse Piet Paulusma had zich weer eens vergist en wonder boven wonder klaarde het weer op en brak op de openingsdag van het festijn de zon door de wolken. Letterlijk smolt het witte goedje door de warme stralen van het hemellichaam weg en klom de temperatuur tot boven het vriespunt. Aangenaam weer dus voor de klandizie die, gehuld in dikke winterjassen, naar buiten kwam om feest te vieren. Het personeel kreeg er zin in, de kassa werd geopend, de bel voor de eerste ronde klonk en het jonge volk “vocht” om een wagentje te bemachtigen. Uit de luidsprekers klonk aangepaste muziek die er voor zorgde dat het gevoel van kerstmis hoogtij vierde.

Steeds meer volk was er op de been en de muntjes werden met bosjes verkocht, het was een lust voor het oog om al dat door elkaar gedraai en gebots te aanschouwen. Door de constante bezetting van de botswagens werd het personeel steeds vrolijker en werd de kou die later op de avond toch wel toenam, vergeten. Ze hadden er lol in, zij en de baas hadden hun strakke doorweekte gezichten tijdens de opbouw omgezet in een van vreugde schitterend gelaat.

De dagen daarop volgend bleef de toestroom van klanten aanhouden en de pacht prijs was al na drie dagen terug verdiend. En dit was pas het begin, nog vele dagen/weken zouden volgen, waarbij af en toe toch met de nodige bange vermoedens naar de lucht werd gekeken. Soms waren er dagen bij dat de attractie net zo goed gesloten had kunnen blijven vanwege de neerdalende sneeuw en ondermaatse temperaturen. Degelijke draaidagen waren er ook, want ook na de soms trieste dagen van weinig inkomsten kwam toch regelmatig de gouden bol tevoorschijn en werd de schade ingelopen. Kortom het eerste winterverblijf kon een succes worden genoemd al blijft de kermis toch meer een zomergebeuren. Nu eens geen oliebollenverkoop tijdens de eindejaarsfeesten, zo kon het dus ook, weer een ervaring rijker.

Hans Meesters

Nieuw : Skyfall - Goezke

Winter

UTRECHT SPOORWEGMUSEUM

Van 20 december tot en met 4 januari vindt in het Utrechtse Spoorwegmuseum het evenement Winterstation plaats. Een ijsbaan opgebouwd rondom een stoomlocomotief en een authentieke DeVos Carroussel zijn tijdens deze spoorse winterdagen te zien in Utrecht.

ARNHEM OPENLUCHTMUSEUM

Van 29 november 2014 tot en met 11 januari 2015 is het wintermuseum in het Openluchtmuseum. In het hele park is de wintersfeer terug te vinden. Op het Zaanse Plein staat een poffertjeskraam, een vrolijke keuken en dit jaar voor het eerst een oude rupsbaan uit 1928.

BOKRIJK WINTERAVONDEN

In het Belgische Openluchtmuseum staat van 26 tot en met 30 december een winterkermis met nostalgische attracties. Vorig jaar stond er een autoscooter uit Nederland te draaien op deze winterkermis. Ook is er dans, muziek en vuurwerk. Verwacht dit jaar worden o.a. reuzenrad en rupsbaan.

GRONINGEN KERSTPLAZA

In de Martinihal is van 25 december tot en met 5 januari 2015 het evenement Kerstplaza te vinden. Autoscooter, Breakdance en Spookhuis zijn aanwezig dus kermisplezier verzekert. Entree is 13 euro per persoon.

Tilburgse kermis van toen (2)

Hoe zag de kermis er toen uit ?

In de jaren '20-'30 had de kermis ongeveer steeds hetzelfde aanzien. Soms kwam er iets nieuws, maar toch niet zo vaak als tegenwoordig. In de kijktenten was elk jaar wel een nieuwe sensatie te beleven. In hoofdzaak had alles jarenlang zo zijn vaste plaats. De Heuvel had toen nog twee pleinen. Het kleinste, rechthoekige plein lag van de Spoorlaan tot de Telegraafstraat. Het grote Frankische plein was een driehoek tussen Heuvelstraat, Bosscheweg in een punt uitlopend tot ongeveer aan de Telegraafstraat. Op dit punt stond een houten politiepost met cachot. Aan de achterkant hiervan was een urinoir. Beiden zeer nuttige instellingen met kermis! Laten we nu eens gaan kijken wat er zoal op die pleinen te zien en te beleven was. Vanaf mijn vijf jaar woonde ik aan het kleine- en vanaf mijn 13de aan het grote plein. Beginnend aan de Spoorlaan stonden eerst een paling, gabk- en een grote snoepkraam. Dan tegenover de City Bioscoop (nu Gallery Club) stonden de luchtschommels van J. Hinzen uit Roermond. Die had een prachtig orgel, Richter, van Duitse fabrikaat. De hoge ruimte zorgde voor een uitstekende accoustiek. Vooral de metalen cijlofoon, die vaak voorkomt op Duitse orgels, klonk erg mooi. Ik was "weg van de vertolking van "Dichter und Bauer"-ouverture van Franz von Suppé. Jammergenoeg verdwijnen steeds meer orgels van het kermisterrein om ingeruild te worden voor de decibels van monsterlijke geluidsinstallaties. Deze verworpen nazaten van Edison hebben de romantiek voorgoed van de kermis verjaagd. Die oude orgels hadden op hun repertoire vaak potpourieën uit operettes, opera's, ouvertures en karakterstukken. Gelukkig is er de laatste tijd wel een tendens om wat er op dit gebied nog is te behouden en zelfs uit te breiden.

Maar we dwalen af. Laten we onze wandeling voortzetten. Na een kraam met speelgoed kwam de fotostudio van De Winter uit Amsterdam. Hier kon je een echte kermisfoto laten maken. Ze hadden een aantal mallen waar je je hoofd door kon steken. Naar verkiezing zat je dan in een kinderwagen, vliegtuig, auto of Zeppelin. Je kon óók op de foto als kip, haas of kanibaal, kortom alles was mogelijk. Wie heeft nog ergens zo'n foto? Er zijn er zeker honderdduizenden gemaakt. Naast de Winter stond vaak een kleine theater met een Afrikashow. Men vertoonde een pikzwarte Afrikaanse vrouw, die vanwege ons kille klimaat nooit stil kon staan. Ze at bliksemsnel met twee handen een mengsel van tabak en rijst (rauw). "Zij verslindt vissen". Dat waren dan wat wijtingkjes die uit een zinken emmertje met water plotsklaps weer levend werden. "Zij is zeer bedreven in de schermkunst en wie haar met deze dagen kan toucheren verdient 5 gulden". Ik heb wel met vriendjes stiekem achter door de tent gekeken. Daar zat "Labita" dan de Tilbursche Courant (zaligergedachtenis) te lezen. Ze kon zelfs, oh wonder, in goed Nederlands uitbrengen: "Donder op rotjoch"! . Als laatste stond aan de kop van de Kleine Heuvel het etablissement van Victor Consael, niet te verwarren met de gewone

poffertjeskraam. Deze inrichting had een roemrijke historie. Ze was aanwezig op menig exposition internationale onder andere te Bruxelles, Paris, New York en Amsterdam, en was onderscheiden met vele medailles d'or et argent. De boxen waren versierd met fraaie Franse bogelins. Het massale koperen fornuis blonk als een spiegel, evenals de enorme beslagpot waarnaast een "kluitje" roomboter van zo'n 20 kilo stond te blinken. De bakkers waren wigtemust en zwaaiden gracieus met lepels beslag, dotten roomboter en wolken poedersuiker. Het draaien en opnemen van de poffertjes is een kunststukje op zich. Een bakker zat de hele dag voor de wafeloven. De proprietaire, monsieur Victor Consael, hield over dit alles welwillend de supervisie. Je kon ook zonder verhoging van kosten porties laten thuisbrengen. Hiervoor werd een fietsjongen aangesteld, die de bestellingen in speciale warmhoud-containers thuisbracht. Hoe vaak heb ik deze tent mee opgebouwd! Toen ik nog erg jong was en een "lief ventje" was ging ik bij madame Consael op visite en werd dan schandalig verwend. De zaak van mijn vader stond recht tegenover dit Lucullustheater. (wordt vervolgd).

Dhr. Teklenburg

Olen Jaarmarktkermis 2014

Het Kempische Olen vierde van 17 tot 19 november haar Jaarmarktkermis. Zondagmorgen nemen de nodige marktkramen hun plaatsen in. Aan het begin van de middag eindigt de jaarmarkt en staat de kermis centraal. Opvallend aanwezig ieder jaar is een authentieke spiegeltent waar ook het nodige entertainment te vinden is naast natuurlijk bierjes en andere natjes en droogjes. Zoals gebruikelijk keren veel kermisattracties jaarlijks terug. Opvallend dit jaar was de afwezigheid van een

Paardenpiste. Naast een Convoybaan waren er een Familieachtbaan, twee Babysporten, een Autoscooter en een Trip te vinden op deze kermis. De nodige spelen en verkoopzaken maakten deze kermis compleet.

Lier Novemberfoor 2014

Van 30 oktober tot en met 18 november stond de jaarlijkse novemberfoor van Lier op de Grote Markt, Zimmerplein en het Gasthuisvest. Donderdagmiddag 30 oktober was de officiële opening van deze kermis met later op de avond vuurwerk. Woensdag 5 november was er een familiedag en deelden spelers van K.Lierse S.K. ballen uit en zorgde een ballonnenclown voor veel plezier. Ook woensdag 12 november was er een familiedag met een ballonworp en een meet en greet met "Me to You". Op de laatste kermiszondag was er aan het begin van de avond de traditionele berenworp. Hoewel de kermis vervolgens nog twee dagen duurt braken sommige attracties al op zondagavond af. Overigens normaal voor Lier dat de laatste kermisdag niet alle attracties meer aanwezig zijn. Aan grootvermaak stonden wederom de Autoscooter, Achtbaan, Breakdance, Trip, Flipper, Booster, Bidule en Loopspookhuis opgesteld. Nieuw voor Lier dit jaar was de aanwezigheid van de uit Nederland overgekomen Rainforest Labyrinth. Voor het gemeentehuis van Lier stond traditioneel de Carrousel Galoppant. Aan kindervermaak geen gebrek want er kon volop gekozen worden uit drie babysporten, drie buggybanen, twee trampolines en een Paardenpiste. Natuurlijk mochten een aantal Lucky Ducks, Schietkramen en Lunaparken niet ontbreken op deze kermis net als verkoopzaken als Suikerspinnen, Nougatkramen en enkele Frituurs.

Uit de oude doos

Kerstmarkt Breda en Goirle 2014

Goud van Oud : Babysport – vd Tuin

De Nieuwsbrief van www.hullygully.nl gaat over de kermis van heden, is niet commercieel en wil de kermis op een positieve manier uitdragen. Heeft u een nieuws voor de nieuwsbrief dan kunt u altijd contact opnemen via e-mailadres webmaster@hullygully.nl. Deze nieuwsbrief is copyrighted.

Content in deze nieuwsbrief is met dank aan Hans Meesters en archief Godrie Spijkers

Eindredacteur : Drs. Godrie Spijkers

© www.hullygully.nl